

Z Nebozízku v Petřinských sadech je jeden z nejkrásnějších pohledů na Hradčany

Nebozízku.

V.25.50

Oblíbeným cílem výletníků bývala i zbraslavská zahradní restaurace

U Lípy ve Velešlavíně se ve 20. letech vyfotili účastníci běžeckého závodu

Srdečný POZDRAV z výletu

BABÍ LÉTO LÁKÁ VEN Z MĚSTA DO PŘÍRODY A CÍLEM MŮŽE BÝT TŘEBA PŘÍJEMNÁ VÝLETNÍ RESTAURACE.

PŘIPRAVILA: BLANKA KOVAŘÍKOVÁ

V Hodkovičkách-Zátiší bývala příjemná zahradní restaurace Josefa Rytíře. Odsud posílali na začátku 20. století výletníci tuto pohlednici.

První zmínka o hostinci na Slapech (na obrázku vlevo v zatáčce) pochází ze 17. století! Od roku 1900 v něm „kraluje“ rodina Neužilů. V roce 1952 jim byla živnost odebrána, ale posledních 20 let tu už zase fungují.

Od toho, že zahradní restaurace byly odjakživa rájem všech výletníků, vás může přesvědčit i zajímavá výstava, která byla právě otevřena v Muzeu hlavního města Prahy. Nabízí pohled do životního stylu Pražanů na konci 19. a v prvních desetiletích 20. století. Svůj volný čas trávili výlety do okolí, na periferii města, ale také do trampských a turistických hospůdek, kam se vydávali nejčastěji vlakem.

Výstava návštěvníka zve prostřednictvím fotografií, pohlednic, filmů i dochovaných předmětů z restaurací na několik výletů – na vltav-

ské ostrovy, elektrikou do Stromovky, parníkem do Štěchovic nebo Posázavským pacifikem do Pikovic či automobilem do Roztok do restaurace Sakura v japonském stylu...

Řadu fotografií i vybavení interiéru hospody zapůjčili majitelé slapské hospody U Neužilů, kterou provozuje už několikátá generace tohoto hostinského rodu. Můžete nahlédnout do dobových jídelních a nápojových lístků, prohlédnout si staré mapy, oblečení a výstroj výletníků i autentický interiér historického železničního vagonu, jímž se naši prapředci dopravovali do „zelených útulků“. ■

Miloš Hlavica vzpomíná:

PODOLÍ BYLO PLNÉ ZAHRAD

Když se herec Miloš Hlavica (*1933) jako malý chlapec přistěhoval s bratrem a rodiči do Podolí, byla to téměř vesnice. „Proti dnešní vodárně stál statek, byla tu spousta zahrad, u Vltavy lákala báječná Mejzlíkova plovárna, na silnicích ještě nejezdila téměř žádná auta. Vltava byla plná kaprů, candátů, cejnů, štik a úhořů. V Podolí bylo také několik výletních restaurací, ale ty, o nichž se dnes vyprávějí legendy, už nepamatuji. Zanikly ještě před válkou. Byla to hospoda U Lehovců na nároží dnešních ulic Sinkulovy a Pod Vyšehradem. Pana Lehovce znám už jako řezníka v typických kostičkovaných kalhotech. Maso prodával v malém domku, který stojí dodnes, je tu obchod s textilem. Dál se táhnou ohrady a v těch místech byla zřejmě zahrada se stolečky ve stínu stromů...“

Na dolním snímku vidíte restauraci U Lehovců, jak vypadala v roce 1915. Horní snímek zachycuje stejná místa dnes. Přibližně v místech za ohradou se vzrostlými stromy bývalo venkovní posezení.

